

NĂM THỨ TƯ - SỐ 308

MỘT SỐ 5 xu 虎年六月初五日

NGÀY THỨ TƯ 30 JUILLET 1930

GIÁ BẢN	
SÔNG-PHÁP	NAM-QUỐC
Một năm: 1.500	500
mỗi tháng: 2.00	600
mỗi tháng: 1.00	300
Nhà báo phải trả tiền trước. Thứ tư mandat gửi cho M. TRẦN BINH-PHIEN - Al-dang quang oai viet rieng dia thuong ngay truoc.	

TIENG-DÂN

LA VOIX DU PEUPLE

ca-nam-nam-thanh
Hutun-Tuoc-Kraus

Tain-Binx-Pansu

NHỮNG ĐỀU TÂM THƯỜNG TRONG KHI VIẾT THƯ VÀ LÀM VĂN KHÔNG NÊN KHINH SUẤT

(GOI TÊN VÀ ĐẶT ĐỀ)
(Tiếp theo)

Như bài trước đã nói, trong lối viết thư ta thường thấy làm rõ cả cái dề, như một cái mực deo trước con mắt; người rành nghề không ai dùng hai chữ đó, mà chỉ nói: « Tinh binh kinh tết »,

Văn có nhiều thể: như luận biện, truyện ký, thi, tự... Bút ký thế gi, cũng phải luyện chữ, luyện câu và luyện cuộc, có tiền-dè, có đoán án, giàn già phân minh, lời lẽ lưu hoạt, mới thành một bài. Nói đến nghề làm văn thì rất là phiền phức, không thể nói trong một bài ngắn ngủi này được. Nay chỉ nói về văn thường như viết thư, viết báo, viết sách là thư văn mà đám văn sĩ ta thường viết ngày nay, và chỉ nói trong phạm vi xung tên và dặt dề thôi.

Phát một bài gì mà nếu cái dề ra (đây là nói mình làm bài mà tự đặt lấy để không phải để người ta ra sân mà bắt mình làm theo như lối văn cũ), cái dề ấy làm nhảm mục chờ toàn bài, như thán thè người mà có con mắt; người ta thường gọi là « dề mục » ăt 11 ; « dề mờ nghĩa » là cái trán, « mục » là con mắt; làm văn có dề để không khác gì nhà hàng mà có tấm bảng chiếu bài, dẫu là vẫn tắt thè nào cũng cần phải rõ ràng dán quát cho người ta trông thấy mà biết được đại tôn hàng mình là gì. Nếu như lú mù róm rắc thì cũng như người không có con mắt, hoặc có con mắt mà bị bệnh, làm mất giá-trị cả toàn thể người.

Gần đây sách báo ở xứ ta xuất hiện một ngày một nhiều, những tay thầy thi lít (thầy thơ với người mình), mà những bợn nữa múa thi đồng, tiếng mè dè dã không tồn công học bao nhiêu mà nhà in hàng sách thi nói nào cũng có. Bởi thế mà những mối dề trong lảng văn, lôi lần lượt bày ra, xin kể vài chuyện về lối dề và xung tên dưới đây:

1. — Trong bài chưa nói hay dở, chỉ xem cái đầu dề mà đã thấy không hay dở rõ ràng. Nhiều người vì có khinh suất, hoặc quen theo lối sáo, thấy người ta viết mà bất chử, như dẫu dề mà hay dòng chữ « Bản vẹ ». Ví dụ:

« Bản vẹ tinh binh kinh tết ở xứ ta ngày nay ».

« Bản vẹ học thuyết ông Tôn Văn » v.v.

Nói cho đúng thì hai chữ « Bản vẹ » là thừa ra, không cần thua gì trong bài, mà lại

làm rõ cả cái dề, như một cái mực deo trước con mắt;

người rành nghề không ai dùng hai chữ đó, mà chỉ nói:

« Tinh binh kinh tết »,

« Học-thuyết Tôn - Văn » v.v., mà cung dù nghĩa. Thế mà thấy

thường có kẻ deo cái cục mực ấy cho được mời chịu. Tuy

vậy hai cái dề trên, vẫn thừa hai chữ « Bản vẹ » mà còn có nghĩa, đến như: « Bản vẹ sông Hƣong-giang », « Bản vẹ chợ Đông-ba » v.v.... thì thật là vô

vì vò lý mà trong một quyền

sách nọ, dầy những dề như

thể mà hiện ngày nay lám sách

giấy, làm khuôn mẫu cho

kẻ khác, mới là gớm ghê!

2. — Theo lối thư từ gửi cho nhau mà không nói rõ tên, là thói quen của người mình. Tuy

vậy bức thư nói chuyện hoặc

bản luận với một người nào, mà

gọi riêng thẳng tay người

ấy, thi trước đầu dề viết: « Phan

Tiên-sinh », « Phạm Hiển-hữu

gi gi mộc ý ; nhưng nếu cái

thư ấy mà gởi dặng lên báo

chương hoặc tạp chí thi đầu dề

phải nói rõ tên, có ký huy nra

thì it ra phải nói cái hiệu riêng

của người ấy như « Phan C. D. »

« Phạm H. G. »; vì người mình

dính gör và chuyện nói trong thư

ấy là có chi định cả người cả

việc, không phải nói bông lóng

giữa trời. Phan với Phạm tuy

là họ của người mình gọi thư,

song có nhiều người khác cũng

mang cái họ Phan và Phạm

ấy ; còn « Tiên-sinh », « qui-hữu »

thì chỉ ai cũng được, anh Xoài

anh Mit nào muốn nhận thi

nhận, của chúng không

ai giành lấy một mình.

Không những thế mà thôi,

chính người mà mình xung là

« Phan Tiên-sinh », « Phạm qui-

hữu » trên đầu dề bài ấy, xem

thấy cái dề chỉ trống, hoặc già

quen lùng, không biết cái tên

ấy có phải là gọi mình hay là

gọi ai, mà bao nhiêu vị « Tiên

sinh » « qui-hữu » khác mang

lấy cái họ Phan và Phạm ấy

lại tưởng lầm là người dâng birtc

thu trên báo hoạc giả gọi mình.

Áy đó chỉ vì đầu dề hùy cái

tên mà gây ra sự lưỡng lâm

ngó bậy như thế. Thế mà trên

báo chương tạp chí, chúng ta

thường thấy đầu dề « Phan

Tiên-sinh », « Phạm qui - hữu »

luonluon, cũng đáng hyồn nhỉ !

Binh tinh mà nói, lối khinh

suất ấy, hoặc là kẻ mới học

viết văn, hoặc là kẻ không

đến nỗi lầm, song vì cái thói

VẬN-VĂN

Xem yoron bách thủ
Hà-nội

TÀU BAY GẶP RỒNG

VIỆC TRONG NƯỚC

TRUNG-KỲ

THỦA-THIÊN

Ngọn lửa rất quái

Ở huyện Quảng-diễn làng Thành-cần nhà ông Trần-Chút khi 10 giờ ngày 20 Juillet, trong bếp lanh tanh không nấu nướng gì, trong nhà không có tré con chim nghịch, mà xung quanh cũng không có nhà cửa ai ở gần, và lại ông ấy cũng nghèo khổ không ai thuê him gì, không biết lửa ở đâu mà từ trên mái nhà bốc lên, may sao chưa được, không hư hại gì. Đến qua 8 giờ, mai và 1 giờ chiều ngày 21 lửa cũng tự chỗ cũ ấy bốc lên hai lần nữa, may sao cũng chưa được.

Không biết, ngọn lửa gì quái lạ thế, ai biếtxin chỉ giáo.

Hồ-Mân

IBAHN-HÓA

Cái tết mít báo

Tôi có tiếp chuyện ông Mai-văn-Tich, người làng Thủ-lập, tổng Quảng-yên, phủ Thọ-xuân. Trong các câu chuyện của chàng tôi có một chuyện đáng chép ra đây để cho các nhà trách nhiệm được biết. Chuyện gì ? Chuyện mít báo. Mít báo thế nào ? Tôi xin kể lại phần nắn của Ông khách tôi thi dù rõ :

« Ngày mồng 3 tháng 6 này, chủ linh trạm đưa số báo 203 cho tôi mít số 202 thi chủ trạm tiếp được. Tôi hỏi chủ thi chủ nói ông đội chỉ giao cho có thể thôi. Hôm sau tôi đi qua làng Yên-trường, thấy ông cai coi đường cầm tờ báo xem ; tôi hỏi : « số báo này ông mượn ở đâu ? ». Ông cai ấy trả lời : « mua của người lính trạm ».

Đến ngày 15 chủ linh trạm ấy đưa số báo 206, lại mikt số 295. Tôi bảo đưa số tôi ký, chủ linh bắc không phái ký nữa. Tôi cứ cầm tờ xem thì thấy đã có chủ ký rồi ; khi đó chủ linh với vàng xoa da, mà bảo tôi ký chén chén xoa ấy, nhưng tôi không chịu. Những số mít ấy tôi đã ghi vào sổ rồi.

Báo mít như thế, cái hại cho người mua báo ra thế nào ? nhà trách nhiệm có hiểu mà làm phương bờ cứu cho không ? N. S.

QUẢNG-TRỊ

Câu chuyện mít cát họ sinh

bien bài

Trước đây tên Ký có báo tại Tòa Sứ là nhà đất nên tính vò soát nhà hai cậu học sinh trường Quảng-trị là Trần-Quí và Trần-Hàm, bắt được 11 quyển vò nhỏ biến những bài thơ ca cũ và một vài quyển sách cũ cũng biến lại. Hai cậu ấy bị bắt giam tại đồn lính. Rồi đó, cậu Lê-Chương cũng bị bắt. Lại còn một cậu nữa tên là Trần-Lâu cũng vì một bài thơ ca cũ mà bị bắt.

Hôm 17 Juillet mới đến mấy cậu ấy ra xú : cậu Trần-Hàm 1 năm rưỡi tù ; cậu Trần-Quí 6 tháng tù ; cậu Trần-Lâu 5 tháng tù ; cậu Lê-Chương 5 tháng tù.

Biết chuyện

Nên xem

PHÉP NUÔI LỢN của ông Thủ

Nguyễn-Trần-soan

GIA-BÌNH-GIÀO-DỤC của ông Sá

vinh-Tô-đại

CÔNG NGHIỆP ÔNG PASTEUR

chủ Y-tiến-tri-Nam-sản

biết-điều

Trong san trai ngược

núi-thiên

nhà-má-khai-cho-Võ-Trà

Trong đầm 3 tên bị khai thua

diện : Trà, Hàng và Quyết

tên Đè khai mít mít

Võ-Trà và tên

Hàng và không nói tên

Quyết và không nói tên

Tên là khac
cái thực.

名者是之寶
(Trang-Tử)

DEPT LEGAL
INDOCHINE
No 1/3493

QUẢNG-NAM

QUẢNG-NAM BẤT CÓ PHƠN NẮNG
Một cái án đeo kiếp là mít
và huyện Tiên-phuoc
(Tiếp theo)

Nói-dung cái án kỷ rất là phức tạp và ly kỳ :

1) *Đạo hạy là kiếp ?*

Cứ như lời cung xưng sự chủ và lán hàng cùng sự khám tra của Tòng-iy thi thật là lò mò : Một đảng 7, 8 người có được có gác xông vào nhà, trói người lại lối dò, rổ là mặt cướp. Thế mà người nhà không ai bị chém thương tích nào, nhà cửa phen vách không sai sét chỗ nào thì ra mặt đạo.

Áy là một điều khá ng i.

2) *Tang vật bao nhiêu ?*

Tang vật thi tiền, bạc, chè, heo, gà... đều tiền lạng muôn làm đạo ném ban hóa với sự chủ mà giám bắt thực số. Bữa sau chánh tòng khám làm dở đạo dở kiếp thì lại thêm vào ; biến bẩn khám biến không đúng chút nào ; phải tra sự chủ lại mới dùng sự thực.

3) *Vì sao hương-chức báo trễ ?*

Hương-triêm trong thôn quê, có xay ra sự trộm cướp gì,工商 chức hay là nặc cho qua chuyện ; mà sự chủ đã bị lụy, có kêu ca thường không được hiệu quả gì mà cái khố bắt bờ khai báo lại tên bại them. Vũ này phát ra, dù tên hương-triêm tới lạy cung tên và khai số lang với dem trinh lỵ-trưởng. Lý-trưởng Quang đã không lời dạ, lại kêu sự chủ mà bán, bảo khai bờ lại, ý muốn làm đạo sự so cho xong chuyện. Sự chủ bằng lỵ, ngày 9 và 10, hai ngày ấy cal bắn súng bắn khau cung ấy, tên Văn phủ Nghệ-thảo, Nguyễn-Bích-viết thành chậm trễ đến ngày 11 mới báo với Chánh-tòng (

Máy hát của NƯỚC ĐỨC làm ra rất tinh xảo
Nhưng máy mà không khác chi nghe NGƯỜI THIỆT chát nho

ÍT CÓ LẮM ! QUÍ LẮM !

Trước khi mua máy, các ngài nên so sánh cho kỹ, hiệu nào tốt
nếu, rồi lại mua, CHÚ HÀM RÊ TIỀN

mà BỎ QUA PARLOPHONE thi UÔNG QUÀ !

BEKA

Máy portable trên nắp đe díu được, giá 48\$00
thứ HAI GIÁY THIỀU 69\$ 79\$ 98\$ 120\$
Máy băng gõ đe & nhà (không nắp) 34\$ 59\$

(cố nắp) trông đẹp HAI GIÁY THIỀU 70\$

110\$ 120\$ 150\$. Tất cả từ 190\$00

Ở PHÁP MỚI VỀ các thứ CARTES POSTALES
chụp dẹp, cho màu khéo, giá 8\$. Cứ có 0\$07 một cái thôi. Đã thử hoa,
phong-cản, hình dàn ông, dàn bà, con nít, và HÌNH Ở TRƯỜNG.

CÓ THỦ TỐC dè vào khuôn mà treo trông dẹp, dù các phong-cản,
di sang, di bài cùng HÌNH Ở TRƯỜNG, nhiều kiểu từ 18\$>24 cho đến
40\$>50 giá 0\$30 đến 1\$00 một tấm.

BÁN BUÔN CÓ GIÁ RIÊNG

Mme RICHARD

Rue de la Citadelle à HUÉ (Annam)

Lâu và Giang-mai khòi rời...

NÊN DÙNG THUỐC GÌ ?

Sau khi các ngài có bệnh đã dùng nứa lá « HOA-LIỀU GIÁC-ĐỘC » giá 5\$00 của
hiệu « Sieu-hang-Lam » đã được thực khỏi rồi thì nên mua thêm nứa lá CÓ-TINH
BỒ-TIỀN mà dùng tiếp thì mới được khỏe mạnh, bệnh không thể giờ đi giờ lại được.
Vi phim những ngài nào đã mắc phải lỵ và giang-mai, sau khi khỏi, thường hay
mắc chứng thận hư, khí huyết yếu, di-tinh, menses-tinh, khí loãng, khí trũng sinh
ra đau lưng mỏi gối, kiêm ăn, ít ngủ, hay hoa mắt à tai. Những chứng này có thể
làm cho đường con cái sinh ra biến hoại. Vậy các ngài có bệnh chẳng nên xem
thường và nên nhớ rằng « Lòng kỳ, thi chí có » CÓ-TINH BỒ-TIỀN » là
món thuốc già truyền của thày HOANG-TRACH-PHU trị trăm người đều khỏi
cảm, nay gởi bán tại hiệu :

NGUYỄN-TỬ dì SINH-HUY

Rue de la Gare — Vinh

là một hiệu chuyên bán bún lá mủ bần thứ tốt thứ vừa rất nhiều kiểu
mới — Giày dép nhiều thứ rất bền dẻo đàn tennis rất tốt — Mũ mossant múa
nâng Mũ rom (Chapeau de paille) trẻ con — Kinh treo mít — Faux-col —
Cravate — Pocheite — Bouton-manchette — bouton-col, bouton chemise hiệu
Murat — tất, nịt vân vân...

MỌNG - LƯƠNG - ĐƯỜNG

TĒ - CHUNG - TĀT - THĀNG - HOĀN

Đến thuở này tri bệnh Thời-khai (Ditch id) rất thênh hiết
đến đường chỗ ta đã giúp Đông-bắc trong cơn nguy
cấp, đã được sự Thāt-y-việt chứng nghiệm;
Hoa bún nấm này gởi cho khách tôi
Bông-Phi, dùng dòn mành đỡ,
hàng ngày những tau gửi
còn xin thuốc và
lời cảm ơn
kết

Hồi Đông-bắc !

Ai dùng thuốc ấy, & già thi dù nơi bắc-dương
ở ta thì gởi theo dòn đỡ chỗ ở tên họ cho rõ ràng &
gởi theo 25 xu Timbre (1) để gởi thuốc, thi bắc-dương mau mau
gởi đến cho bắc. Cách dùng thi có chương trình chí vòi súng.
Kính cáo

Bắc-dương có bún dòn các món thuốc sống, thuốc chín, cao, đơn, hoàn, tinct
lại có đại-ly bán thuốc hiệu TĒ-NHỌC LIÊN (Bắc-nội); đại hiệu VIEN BĒ (Bắc-bé)
và các hiệu thuốc trữ danh trong cát A-đóng.

Trong tiềm sán có danh-y eoi mách hốt thuốc, tiện cho chủ qui-vị trong lắc
còn dùng.

MỌNG - LƯƠNG - ĐƯỜNG

Pharmacie et médecine

n° 80 avenue Daug-đi - n° 80 - SOGTRĀNG (Cochinchine)

(1) Vì bắc-lau có nhiều người gởi thư đến xin thuốc, bắc-dương vẫn lòng gởi
thuốc đến cho không lành, làm cho thất tán nhiều bê.

THUỐC CAI NHA-PHIÊN CAI-LƯƠNG

Khi xưa người Tàu, dù-hộ nước ta, họ có đám qua, mọi
chứng bệnh nghiêm, bệnh ốm truyền nhiễm, cho đồng bào
ta, nay đã tràn ra, iỏi que khớp cổ, hói-kết dính-dán
lắng nòi làm vui, hổng người thấy mai, dám vào như trả, nòi
không có thuốc, trả khứ chia mao, quyết chẳng bao lâu, nòi
lồng giồng Lao, suốt lượt năm uất hổng, vân-minh ngô nòi
tổn bộ vò mồ, thịnh-cường sao động, nghĩ tới dan tông.

Nhân trót vai chơi, làm tôi vua Mão, tôi ba mươi năm
tại già thiết-dịen, nhái nhái nhí-thời, đèn-nhang bắc-tuyệt,
nên chí suýt hết, cách nghiên con hương, cảng phuòng đế
nó, tái tài sực nỗi, linh-tu kề trên, già lâm kẽ em, lây
minh thi nghiêm, nghiêm linh dòn tò, may sòng chép rò, được
thứ thuốc cai, chửa ai nấy kái, thuốc ché tái tinh, với vò
linh không, uống tham, ngọt, ngọt, nòi cách kệ-na, đe lừa
con mao Phà đang đe dia, nhái-hai đồng-bao, đe mống
thé-ký, chau-xát vò cung.

Ai minh dảng thuốc, cùi xem thấp dòn, kẽ ở sau nắp, khai
cho minh-bach, đe cùi xay xé, bệnh linh nang nhẹ, rồi
phát thân lợ, bắc cách dảng thuốc, ché hợp với Mệnh. Ier
Nguyên đã bao lâu ? Te Người khỏe hay già ? Te Hút ngày
mang bá ? Te Mái báu mang phan, hay mang đồng cát ? Te
Xá xoi mang luy ? Te Cố hàn gi không ? Te Thuốc hiện hay
là thuốc ngang ? Te Lô lão noét không ? Te Rung bao nhiêu
nồi ? Te Lam nghe gi ?

Thuốc viên — nghiên nhẹ 5\$00, nặng 4\$00, rái nặng 6\$00.
Thuốc nourse — (uống thơm, ngọt, ngọt) nhẹ một cái 2\$50, nặng hai cái 7\$00,
rất nặng ba, bốn cái là bát bính.

Nguyên sá lúa thompson Thượng — hàng TRẦN-DŨC-CẨMII 39 phố Định-Tân,
Nam-Dinh (Tonkin).

TRẦN-TÌNH

Fournisseur

Quai Courbet, Tourane

Bán-biệt chuyên bán dòn các thứ nồi
hỗn như là gạo, nước mắm, cùi, than, gach,
ngòi, súng, gõ, ván ván Bán-hiệu buôn bán
giờ mực tìn thành, dòn mìn tìn gõe vè bìn,
tinh thâm-thi nhän dòn tìn gõe và tìn bìn,
phi, ché không gian ái lời nhän, là cốt tìn
ra cho được lồng hòn hòn lòn dài, kỵ là
lòn ái. Vậy nòn cát vè và cát hòn có lồng
hòn cát bìn-biệt, dù mà không dòn tìn
nòi mà ché người kinh dòn mìn vè tìn
khỏi phần nòn mìn rò, vè tìn bìn
dòn giò nhứt định và tinh già phết
chêng. Xìn các ông cát hòn cát cho, thi
bìn-biệt hòn lòn thâm tìn.

TRẦN-TÌNH kính cáo

NHIỀU NGƯỜI BỊ :

PHÒNG - TÍCH

Bán Phòng-Tích dòn ống, dòn bà ác
kém thường hay bì, nhất là tòn 22 dòn
so tuổi hay bì tòn, vi cùm no, rươn say, vè
ham tinh-dục hoặc ác xong dòn ngòi bay
tím ngay nòn thè binh, gọi là Phòng-Tích.
Khi thè binh, thấy dày hơi, tòn cù, tòn
ngòi, cùm không muỗi ái, là tòn hay
thường dòn họng, dòn lung, chàm tòn
mặt. Bì lòn nòn ác mặt vàng, dòn bụng dày.

Mỗi bị uống 1, 2 lòn, lần 4, 5 lòn, uống
không công phat, chéng binh kòn thấy
đe chịu học khòi ngay.

Mỗi lòn chia hai bát uống, giá : Op.40
VŨ-BINH-TÂN, 178 bis, Route Lechatay,
HAIPHONG.

AN-TÙ Kim-tìn năm 1826

TRUNG-KÝ CÀI-DIỂM :

HUẾ : Vinh-Tường, commerçant
phò Gia-Long;

TOURANE : Trà-thi - kiêm - Huân
avenue du Musée ;

TOURANE : Nguyễn-thi-Huân, phò Bồ
Bờ-Vi;

NHATRANG : Mộng-Luong Thu-Quán

TAM-QUAN : Hiệu Ông Bột-Chín;

QUANGNGAI : Nguyễn- Ngoc-Anh, Thach
Trà, Mỹ-Đức;

QUANGNGAI : Châ-Hoang à Sông-Vâ;

VINH : Binh-Huy, phò Gare.

Khắp ba kỵ có Đại-ly bán cả.

Một ngàn bức thư minh - ta

Đổi cùi thay mới ?

KÍNH CÀO QUỐC-DÂN

Từ nay trở đi, ngài nào mua hàng từ 10\$00 trở lên thời không phải chịu tiền
cước phi chì cù, và xin nhớ rằng : (QUEN hay LÀ) ngài nào qua hay là cũng
xin gửi cho một phia-tu (1/4) tiền trước, nếu không thời bắc-biệt không gửi
hàng, và xin giới-thiệu (từ 1/7/30 bắc-biệt lại mới có phu-truong Catalogue 1930). Dám
chắc rằng từ xưa đến nay, chưa từng hàng Dây nòi có những kiểu đẹp như thế. Vậy
vì ngài nào muốn có, xin viết thư vè bắc-biệt gửi biau ngày không phải gửi tem, mà
một người có thể lấy cho 5, 7 người nghĩa là một người viết thư mà viết 5, 7 tên
người khác và chờ & cho phản-minh.

Maison VẠN-THỊNH

Quincaillerie Ferronnerie
n° 18 Rue des Médecins n° 18 HANOI

Bóng rương, tòn
QUI ÔNG val-y và đồ-gỗ
thêu khoán

Bán buôn các thứ khòe, đóng
tòn lò rương tòn, gõe, gác, lòn,
lòn hông, lòn nèp, lòn mòn, lòn
hòn-kè, lòn đựng nước trà, lòn
tòn thời rất nhâ.

Do đóng cho thò thuyền, lòn sát lam
nhà, lòn mòn, lòn, lòn, lòn, lòn, lòn.

Các thứ son dòn mòn, hòn-hòn
cát bát son, bát ocre-jaune,
ocre rouge, ván ván.

Quát hoa, dòn giấy dòn ván, (ouvreille)
theo tối Nhât-bon dòn-bà Áo-tay van
thường dòn.

Nhật dòn tòn dòn hàng sắt
đồng theo màu mòn gòn.

Lòng tốt giá rẻ hơn mọi nơi. Xin
đóng bao chiết cù.

Chú nhánh :
Madame ĐẶNG-THỊ-HÀO Kính cáo

HÀNG THUỐC NORMALE

L. SARREAU

LÀ HÀNG-THUỐC ĐÁNG

« TIM-CÂY » HƠN HẾT

Vì thuốc bán rất Tinh-khết
và Hắc-hàng :

Ôi xà mua thuốc thi gửi mòn
mòn và kỵ-luống ;

Catalogue y - được Bác-sĩ
RUDY gửi cho không.

Xin hỏi tại :

N° 119-123 rue Catinat SAIGON

MAGASIN DE SOIERIES

TÂN LỢI

188-140, B4 Tông-dốc-Phương (CHOLON)

Bán-biệt bán sỉ và bán lẻ dù các thứ hàng Tàu, hàng Thượng-hải
như là : Hàng, xuyễn, iriou, cầm-nhung, cầm-châu v.v... Hàng thiệt tốt,
thiết bền, hàng nhôm den mạc đến rách không hề sợ phai trò. Bán lẻ
dù các thứ hàng Bomhay, hàng Nhứt-lòn v.v... Khán đội dầu rách và
thêu nhiều kiêu, nhiều màu thiệt đẹp.

Trú bán sỉ và lẻ dù các thứ mòn nhuyễn của Tây hiệu "Teinura
Idcale" danh tiếng-thay nay ở Nam-kỳ.

Hàng hộp biscuits "Kim-Thobi" của bón-hiệu chế-tao chẳng khác
nào biscuits mélange choisis của Tây, đây là nhiều người khen ngợi.
Bán lẻ mỗi hộp 0\$75 tại bón-hiệu mòn sỉ có buô-hàng).

Ở Bắc-kỳ có bán ở hiệu Quảng-vạn-Thanh Nội-hóa N° 120
Boulevard Haiphong, giá mỗi hộp là 0\$80.

Bán-biệt buôn bán dòn may thêu nam cung các tỉnh Trung-kỳ và
Bắc-kỳ.

Ôi xà xin viết thư thương-nghi.

TÂN-LỢI

188-140, B4 Tông-dốc-Phương Cholon.

— HÀNG TO' LỤA —

Hàng toàn to, giá rẻ, hàng bén, nhò dệt bằng máy kieu
mới ở Âu-châu lại vừa mau vừa tốt.

Hiện có Lanh, Lụa, Nhiều, Cầm-châu bông nhỏ, vân vân..
có trắng, đen và các mòn.

Bán buôn và bán lẻ

Xin các ông các bà giúp cho công-nghệ nước nhà mau
phát đạt mà hối lấy mòn và giá tại :

TISSAGE MÉCANIQUE DE SOIERIES

Flachet Levannhan & C°

Huynhkim près BINHDINH

DẦU NAM-THIỀN

Dầu này của nhà thuốc Nam-thiên-Duòng, số 46 phố Hàng-Tháng
Nam-Dinh là nhà Y-học Việt-Nam chế ra, dùng toàn các vị thuốc Nam

theo phép hóa học Thái-lợp mà chế luyện ra, thơm
tho trong sạch, chàm được bá chứng bá bệnh, công hiệu
như thunn. Các công dụng của dầu này đã nói
rõ trong toa. Mỗi ve giá bán 0\$10 ai mua sỉ được
trừ huê hường nhiều. Trong ve dầu có cái tem « Thủ »
ai mua dầu mà được cái tem « Thủ » áy thi dem đến
các nhà đại-ty bán thuốc cho bắc-dương mà lắc mòn ve
dầu thường nra. Xin các ngài sẵn lòng chiết cù.

Dại-ly bán dầu và thuốc cho bắc-dương ở Trung-Nam
kg.

Hiệu MỸ-CHƯƠNG